

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetrowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA

znajduje się w Katowicach, Rynek 12

Nr. 236

Katowice, czwartek 11-go października 1928.

Rok 27

Rocznica oswobodzenia Wilna.

Wilno. (PAT.) Wilno święciło we wtorek uroczyste 8-mą rocznicę oswobodzenia Wileńszczyzny przez generała Żeligowskiego. Miasto udekorowane było flagami o barwach narodowych. W godzinach porannych ks. arcybiskup metropolita Jałbrzykowski celebrował w Bazylice w asyście duchowieństwa solenne nabożeństwo, w czasie którego patriotyczne kazanie wygłosił ks. biskup Michałkiewicz. W nabożeństwie wzięli udział najwyżsi przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, oraz tutejsze społeczeństwo z p. wojewodą Raczkiewiczem na czele, dalej poczty sztandarowe pułków tutejszych i rzesze ludności. Na placu przed Bazyliką asystowali w czasie nabożeństwa reprezentanci wszystkich rodzajów broni, które następnie wzięły udział w defiladzie. Po południu odbyła się akademja dla żołnierzy tutejszego garnizonu.

Żałoba na Litwie kowieńskiej.

Kowno. (PAT.) Dzień żałoby z powodu zajęcia Wilna przez Polskę rozpoczął się o godz. 5-tej rano przez wywieszenie flag żałobnych. Następnie w kościołach odbyły się nabożeństwa żałobne za Litwinów, poległych w czasie walk o Wilno i modły o wyzwolenie Wilna. Punktualnie o godz. 12 w południe na całej Litwie zadzwoniono w dzwony, a w Kownie w dzwon wolności. W tej samej chwili sygnały syren wszystkich fabryk litewskich dały znak do przerwania pracy na 1 minutę, aby ludność mogła się skupić myślą o Wilnie. O godz. 5 po poł. flagi zdjęto, przyczem przy ceremonji zdejmowania flag w muzeum wojskowym wzięli udział prezydent państwa, który wygłosił stosowne przemówienie. Wieczorem w salach szkolnych odbyły się odczyty, dotyczące sprawy wileńskiej. Nabożeństwa żałobne odbyły się także w cerkwiach prawosławnych i synagogach.

Projekt zmiany ustroju Niemiec.

Berlin. (PAT.) Prasa berlińska ogłasza obszerny wyciąg z memoriału, opracowanego przez t. zw. komitet odnowienia Rzeszy, który zawiązał się pod przewodnictwem b. kanclerza dr. Luthera, w celu opracowania projektu reformy ustrojowej Rzeszy niemieckiej. Memoriał opracowany przez ten komitet odrzuca zasadę włączenia wszystkich drobniejszych: północnych i środkowych państw niemieckich do Prus, jak również projekt przejęcia władzy administracyjnej w tych mniejszych państwach przez rząd Rzeszy, ponieważ byłoby to tylko obciążeniem rządu Rzeszy. Odrzuca wreszcie trzecią zasadę rozszerzenia kompetencji rządu Rzeszy przez uszczuplenie kompetencji poszczególnych państw.

Jako najodpowiedniejsze rozwiązanie projekt przyjmuje przekształcenie obecnego państwa pruskiego, obejmującego 3/4 całego terenu Rzeszy na t. zw. kraje Rzeszy, do których włączoneby zostały także wszystkie drobniejsze kraje środkowych i północnych Niemiec. Rząd pruski przestałby istnieć, a władzę polityczną w

tym t. zw. kraju Rzeszy objąłby prezydent Rzeszy i kanclerz. Funkcje ustawodawcze objąłby parlament, na miejsce sejmu pruskiego, któryby skasowano. Pruskie organa administracyjne stałyby się organem Rzeszy. Jako czynnik regulujący ustawodawstwo w stosunku do Prus, utworzonoby specjalną radę państwa w charakterze opiniodawczym, która miałaby prawo zgłaszania swego weta.

Znamienna jest rzecza, że dzienniki demokratyczne, centrowe, niemieckiej partii ludowej, a nawet w części niemiecko-narodowe uznają ten projekt za podstawę do dyskusji o przyszłym ukształtowaniu ustroju Rzeszy.

Socjalistyczny „Vorwärts“ dotychczas nie zabiera głosu, a politycy socjalistyczni w pracach komitetu tego udziału nie brali.

„Lokal-Anzeiger“ uważa, że proces ten oznaczałby samobójstwo Prus, które miałyby się zrzec odrębnej państwowości na rzecz Rzeszy i przez to zrezygnować ze swego historycznego posłannictwa.

Strajk w Łodzi.

Łódź. (AW.) We wtorek rozpoczęły się we wszystkich związkach zawodowych zebrania sprawozdawcze o przebiegu poniedziałkowej konferencji. O godzinie 1-ej zebrał się pełny komitet strajkowy, na który — jak wiadomo — dość silny wpływ zdołał uzyskać komuniści. Uchwalono jednogłośnie kontynuować strajk aż do czasu definitywnego wypowiedzenia się przemysłowców co do propozycji rządowej 5 proc. podwyżki płac. Zaostrzono też strajk przez rozszerzenie go na przemysł wstążkowy i pluszowy. Równocześnie odbywają się posiedzenia zarządów obu związków włókienniczych tj. związku wielkiego i średniego przemysłu.

Goście zagraniczni w Krakowie.

Kraków. (PAT.) We wtorek rano przybyli do Krakowa z Warszawy uczestnicy 42 sesji Rady Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy przy Lidze Narodów. Wycieczce towarzyszą ministrowie Pracy i Opieki Społecznej dr. Jurkiewicz, delegat polski przy Lidze Narodów Minister Sokal, naczelnicy wydziałów Ministerstwa i referenci. Goście po powitaniu udali się do przygotowanych dla nich apartamentów, poczem zwiedzili wspólnie zamek Wawelski i katedrę. O godz. 12 w południe odbyła się w auli uniwersytetu U. J. uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa Albertowi Thomasowi. W godzinach popołudniowych goście zwiedzili kościół Panny Marii i inne zabytki.

Polska odpowiedziała na zarzuty Volksbundu.

Genewa. (Tel. wł.) Odpowiedź rządu polskiego na zarzuty, stawiane przez Volksbund w sprawie szkół mniejszościowych w Województwie Śląskiem, nadeszła już do sekretariatu Ligi.

Woldemaras ministrem Wojny.

Berlin. (PAT.) Tel. Union, powołując się na informacje litewskich kół politycznych, donosi z Kowna, że litewski minister spraw wojskowych Daukantas, który odbywa obecnie podróż informacyjną po Francji i Anglii, po powrocie do kraju nie obejmie już prawdopodobnie swego obecnego stanowiska. Urząd ministra spraw wojskowych objąć ma premier Woldemaras, zastępujący obecnego ministra. W ten sposób Woldemaras zjednoczyłby w swych rękach trzy teki ministerjalne, a mianowicie ministerstwo spraw zagranicznych, komunikacji i spraw wojskowych.

Lot „Zeppelina“ do Ameryki odroczony.

Berlin. (Tel. wł.) Z Friedrichshafen donoszą, że zapowiadany na środę lot sterowca „hr. Zeppelin“ został odroczony. Decyzję tę powziął dr. Eckener z tego powodu, że według notowań stacji meteorologicznych nad Atlantykiem szaleją niezwykle gwałtowne burze, które zagrażają nawet statkom. Byłoby zatem wielką lekkomyślnością lecieć wprost na burze. We środę dr. Eckener spodziewa się oznaczyć nowy termin lotu.

Walka, czy kompromis.

Kiedy wysunięto swego czasu kwestję naprawy ustroju konstytucji w Polsce, wówczas pisma, zbliżone do rządu, podały wiadomość, że rząd nie będzie przedkładał własnego projektu w tej sprawie, lecz pozostawia inicjatywę blokowi współpracy z rządem, znanemu pod nazwą jedynki. Z dorywczych notatek, jakie okazywały się w prasie, wynikało, że istotnie blok rządowy zajmował się rozważaniem tej sprawy. Wyłoniło się też kilka projektów, z których żaden nie uzyskał jednak zgody większości bloku.

Objaw ten nie mógł nikogo zadziwić, kto bezstronnie patrzy na stosunki polityczne w Polsce. Blok współpracy z rządem utworzony został nie jako grupa, mająca reprezentować interesy pewnej tylko klasy społecznej, lecz jako oparcie dla rządu przeciwko stronnictwom, które odsunięte przemocą od władzy, obraziły się na marszałka Piłsudskiego i w żaden sposób nie chciały pogodzić się z rządem. W bloku tym skupiły się wszystkie żywioły, które uważały, że w interesie ratowania państwa, należy narazie na bok odsunąć wzgląd na interesy poszczególnych warstw ludności, a skupić wszystkie siły ku wzmocnieniu podstaw gospodarczych państwa. To wzmocnienie mogło nastąpić tylko wspólnie z rządem marszałka Piłsudskiego, który jedyny miał siłę do przeprowadzenia koniecznych zmian w poputej maszynie państwowej. Dopiero, gdy nastąpi gruntowna naprawa czyli sanacja stosunków ogólnopństwowych, byłby czas na wysuwanie tych kwestyj, które czynią zadość potrzebom poszczególnych warstw.

Tej zasadniczej idei nie mogli, czy nie chcieli zrozumieć przeciwnicy rządu. Przy każdej sposobności wykpiwali blok, jako mieszaninę sprzecznych żywiołów i twierdzili, że rozbije on się lada chwila. Dla nich pozory wystarczały do takich przepowiedni. Pozory te były istotnie takie, że ludzie płytko oceniający rzeczy, mogli w ten sposób sądzić. Zasiadają bowiem w bloku i magnaci i wielcy właściciele ziemscy i fabrykanci; konserwatyści, demokraci, radykalni, a nawet socjaliści. Są w nim nawet monarchiści i przedstawiciele robotników, księża i niedowiarki. Wszystkie te odcienia poglądów i interesów łączy jednak jedna wielka idea — idea silnego państwa, która nakazuje chwilowo zapominać o tem, co rozdziela poszczególnych ludzi — a połączyć się do wspólnej, ciężkiej pracy nad odrodzeniem Ojczyzny, którą dotychczasowe rządy wprowadziły nad sam brzeg przepaści.

Tej ofiary i tej idei nie byli jednak w stanie zrozumieć ludzie mali, którzy obsiadłszy żłób rządowy, czerpali pełnymi rękami z niego, by zaspokoić swoje apetyty lub ambicje. Im w głowie nie mogło się pomieścić, że istnieją ludzie do bezinteresownej pracy dla państwa i do podania ręki do zgody w interesie państwa nawet tym, którzy stoją na przeciwnym biegunie pod względem zapatrywań i interesów.

Blok zaś istniał pomimo różnic, nieraz bardzo zasadniczych, pomiędzy poszczególnymi członkami. Gdy zaś przyszło do omawiania zasadniczych zmian ustrojowych, te różnice musiały się ujawnić. Nie rozbiły one jednak bloku i miejmy nadzieję, że nie rozbiją. Nie ulega bowiem wątpliwości, że jeszcze daleko jesteśmy od zupełnego uzdrowienia stosunków. Więc jeszcze nie czas na walkę. Narazie koniecznym jest kompromis i wzajemne następstwa, aby państwo mogło się rozwijać.

Aby ułatwić to porozumienie, premier Bartel, wbrew pierwotnym zapowiedziom, określił w podanym przez nas wywiadzie zapatrywania swoje na zmiany, jakie należałoby wprowadzić do ustroju w Polsce. Fakt, że poglądy p. Bartla ogłoszone zostały po powrocie marszałka Piłsudskiego z wyjazdów, zdaje się dowodzić, iż nie jest to tylko osobiste zdanie prezesa ministrów, lecz program całego rządu w ogólnych zarysach.

Przegląd polityczny

Przypomnienie na czasie.

W jednym z ostatnich numerów zamieściła „Polonia” artykuł, mający wykazać, jakoby rząd polski lekceważył Górnolazaków i nie dopuszczał, by byli oni na równi traktowani z obywatelami z innych dzielnic. To jest, zdaniem autora artykułu, powodem wzrostu rzekomego separatyzmu na Śląsku. Cytując ten artykuł, „Kattowitzer Ztg.” zauważa, że artykułem tym „Polonia” rozpoczyna kampanię wyborczą do sejmiku śląskiego. Przytem organ wielkiego przemysłu niemieckiego przypomina, że właśnie p. Korfanty był tym, który wprowadził na Śląsk ludzi z innych dzielnic Polski, a to dlatego, bo Górnolazacy nie posiadali żadnych kwalifikacji.

To przypomnienie jest bardzo na czasie. Wykazuje ono, jak łatwo i bez skrępołów zmienia zdanie p. Korfanty w miarę tego, jak mu to jest potrzebne. Gdy chodziło mu o zjednanie sobie popularności w Warszawie w okresie, gdy dążył do odegrania wielkiej roli w Polsce, wówczas wsiadł na konika unifikacyjnego i dążył nawet do zniesienia autonomii śląskiej. A gdy te nadzieje przysły, całą parą gra na strunach separatyzmu. Tem — i niesmacznym reklamowaniem swej osoby stara się utrzymać nad wodą. Ludzie jednak mają dobrą pamięć!

Konsekracja ks. bisk. Szlagowskiego.

W niedzielę w katedrze warszawskiej odbył się uroczysty akt konsekracji ks. biskupa sufragana Szlagowskiego.

O godz. 9.30 w kościele katedralnym zgromadzili się przedstawiciele władz, duchowieństwa z ks. kard. Kakowskim, rektorzy wyższych uczelni z rektorem Uniwersytetu warszawskiego, profesorem Przychockim na czele, oraz liczne rzesze młodzieży akademickiej. Wzdłuż nawy głównej ustawili się delegacje stowarzyszeń i korporacji studenckich ze sztandarami.

Po uroczystej mszy św. ks. kardynał Kakowski dokonał aktu konsekracji, poczem wygłosił po łacinie przemówienie.

Zadania międzynarodowego biura pracy.

Jak wiadomo, odbywają się w Warszawie obrady rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy przy udziale przedstawicieli wszystkich państw oraz przewodniczącego biura pracy, Thomasa. Na bankiecie, wydanym na cześć gości zagranicznych, wygłosił delegat polski, Sokal mowę, w której rozwinął zasady, jakimi kieruje się ta organizacja, mająca niestychanie doświadczenie dla rozwoju warunków pracy.

Jeśli chcemy pokoju społecznego — mówił p. Sokal — czy pokoju wogóle, musimy starać się o wzajemne zaufanie pomiędzy klasami społecznymi w narodzie i pomiędzy narodami. Nie widzę lepszego sposobu zdobycia tego zaufania jak wzajemne poznanie się. Jak często ma się o drugim narodzie pojęcia zgola fałszywe jedynie

tylko dlatego, że go się nie zna, i ile złego zrobili opinie ludzi i opinie prasy, oparte na zupełnie opacznie pojętych słowach i czynach, na wet w wypadkach, gdzie przekreślenie nastąpiło bez zlej woli, a li tylko z niezrozumienia ducha obcego języka i psychiki obcego narodu.

Dzisiaj nadszedł czas, zwłaszcza po takiej katastrofie, jaką była wielka wojna, że musimy budować pokój i w tym celu musimy wytrwale starać się zdobywać zaufanie u innych i darzyć innych swym zaufaniem. Trzeba więc poznawać się, współpracować i gdzie się tylko da, dążyć do zastąpienia walki przez współdziałanie. Również i w stosunkach pomiędzy kapitałem i pracą panuje przeświadczenie już u wielu ludzi, że prócz interesów sprzecznych istnieją i tu interesy zbieżne i o nich można wspólnie rozprawiać i dochodzić do porozumienia.

Aby Międzynarodowa Organizacja Pracy mogła spełniać swe szczytne zadania, trzeba, aby zdobyła ona sobie zaufanie i w tym celu musi ona poznawać stosunki we wszystkich krajach, dla których konwencje międzynarodowej pracy mogą znaleźć zastosowanie.

Kwestja rzymska.

„Corriere d'Italia” zajmuje się artykułem o kwestji rzymskiej, opublikowanym przez „Osservatore Romano” w związku z 58 rocznicą zajęcia Rzymu przez wojska włoskie. Dziennik pochwała stanowisko Watykańskiego organu i pisze, że nadszedł moment, by ponownie rozwiązać problem nowego ułożenia stosunków między państwem włoskim a Kościołem katolickim. Obecnie sytuacja jest dla katolików włoskich nie do zniesienia. Dziennik przypomina dalej, iż obecny Papież w związku z pierwszą swoją encykliką wyraził życzenie pokoju między Kościołem i państwem we Włoszech.

Domorośli naśladowca Mussoliniego.

Profesor międzynarodowego prawa na uniwersytecie w Dijon, były minister, Jerzy Scelle zamieszcza w „Baltische Presse” artykuł, poświęcony sprawie konfliktu polsko-litewskiego o Wilno.

Prof. Scelle podkreśla, że Woldemaras, którego nazywa włoskimi Mussolinim, usiłuje trzymać w szachu Ligę Narodów i że to mu się omal udaje. Zastanawiając się nad przyczynami zachwałego stanowiska rządu litewskiego do ostatniej sesji Ligi Narodów, prof. Scelle stwierdza, że we wszystkich poruszonych w Lidze Narodów sprawach Woldemaras bronił zawsze też rosyjsko-sowieckich. Z jego oczu, zakrytych okularami, wyglądało conajmniej jedno oko moskiewskie.

W dalszym ciągu autor podkreśla polski charakter Wilna, które musi należeć do Polski. Wskazując na decyzję Rady Ambasadorów w sprawie granic polsko-litewskich profesor stwierdza, że Wilno od tego czasu prawnie należy do Polski i jest jej częścią. Woldemaras poddał się wprawdzie we wrześniu uchwałę Rady Ligi Narodów, jednak można być pewnym, iż znajdzie on znowu środki, aby udaremnić terminy, przewidziane w orzeczeniu Rady Ligi. Wyrażając dalej podziw dla cierpliwości i dobrej woli Polski, prof. Scella ostrzega przed oddawaniem się jakimkolwiek iluzjom, Woldemaras bowiem postara się o ponowne udaremnienie rokowań, obawiając się w razie dojścia do porozumienia

przenikania wpływów polskich na Litwę, z drugiej zaś strony, pragnąc ze względu na przyjaźń z Rosją utrzymania jątrzącej się rany.

Prof. Scelle kończy mówiąc, że na zasadach prawa i sprawiedliwości decyzja Rady Ambasadorów obowiązuje także Litwę. Wilno należy prawnie do Polski z tego samego tytułu, z jakiego należą korytaryz pomorski, a Polska mogłaby być pozbawiona tych okregów tylko za swoją zgodą. Woldemaras pod żadnym warunkiem nie ma prawa ponawiania tej kwestji, rozstrzygniętej już ostatecznie.

Nowy zatarg chińsko-angielski.

Jak donoszą z Szanghaju, czterech nacjonalistycznych żołnierzy armji chińskiej napadło i ciężko poraniło angielskiego komisarza celnego w Nankinie Johnstona. Dopiero po pewnym czasie odnaleziono leżącego na ziemi Johnstona, którego żołnierze chińscy pozostawili, przypuszczając, iż jest zabitym. Wypadek ten zdarzył się już dość dawno, ale rząd w Nankinie chciał wszystko pokryć tajemnicą, nie chcąc wywoływać zatargu z rządem angielskim.

Chiński minister zakonnikiem.

Lou Ching-Chieng, b. prezydent i minister spraw zagranicznych Chin, został przyjęty w charakterze nowicjusza do zakonu Benedyktynów w Saint-Andre koło Bruges. Złoży on śluby zakonne 15 stycznia roku przyszłego.

Nie ma takiego kraju na kuli ziemskiej

gdzieby nie można otrzymać tabletek

Aspirin.

W rozpowszechnieniu, spotykane tylko w stosunku do bardzo niewielu wyrobów, zawdzięczają

tabletki Aspirin

swemu niedoścignionemu działaniu, uśmierzającemu ból. Daje to jednakże pochop do wielu naśladownictw.

Pewność, że mamy do czynienia z prawdziwymi tabletkami Aspirin, gwarantuje nam tylko oryginalne opakowanie z

czerveną banderolą i zarejestrowanym znakiem „Bayer”.

Hr. A. K. Tolstoj.

KSIAŻĘ SREBRNY

91) —o— (Ciąg dalszy).

Młynarz tymczasem siadł na kamieniu, i zaczął liczyć złote pieniądze, które od Basmanowa dostał. Wesoło się uśmiechał, przekładając je z dłoni na dłoń, gdy uczuł nagle na swym ramieniu ciężką rękę.

Stary drgnął, wskoczył na równe nogi i o mało nie umarł ze strachu, gdy wzrok jego spotkał się z czarnymi oczyma Wiaziemskiego.

— O czym, czarowniku, rozmawiałeś z Basmanowem? — spytał Wiaziemskij.

— Ba... ba... batiuszka! — wymówił młynarz, czując, że nogi się pod nim uginają — batiuszka, kniaź Afanazij Iwanowicz, jak raczysz się miewać?...

— Mów — krzyknął Wiaziemskij, i schwył młynarza za gardło i do koła go ciągnął — mów, coście na mnie knowali!

Tu kniaź przegiął starca nad samem kołem.

— Złociutki! — wyjęknął młynarz — wszystko twej miłości powiem — ale nie wytrząsać mi duszy, niech wprzód odpokutuję na tym świecie.

— Poco przyjechał do ciebie Basmanow?

— Po korzeń, batiuszka, po korzeń. A ja przecież... ja wiedziałem, że ty jesteś tutaj, że wszystko słyszysz... i dlatego mówiłem głośno, żebyś wiedział, co Basmanow knuje na ciebie.

Wiaziemskij odrzucił młynarza od stawu. Stary zrozumiał, że minął pierwszy gniew księcia.

— Jakiś ty mój drogi, złośliwy! — rzekł, podnosząc się z ziemi — mówię ci, że wiedział, że twoja miłość jest blisko. Od rana nawet oczekiwałem cię, batiuszka.

— Czegoż chce Basmanow? — spytał książę, łagodnym już głosem.

Młynarz przez ten czas przyszedł już zupełnie do siebie.

— To uważaj! — tu młynarz zrobił poważną minę — Basmanow mówi, że car przestał go kochać, że ciebie więcej miłuje, i że tylko ty, Godunów Borys Fedorycz i Maluta Skuratow macie u niego łaski. No i zaczęł błagać, żebym mu dał tyrlicza.

— Daj — mówi — tyrlicza, niech mnie car na nowo pokocha, a ich zniemawidzi.

— Co tu z nim zrobisz! przyłożył nóż do gardła: wyjmij i kładź. Nie mogę mu się opierać. No i dałem korzonek, i to korzonek najgorszy. Taki mu dałem parszwym korzonek, żeby mnie tylko przy życiu zostawił. Dałbym jemu tyrlicza, żeby więcej go car miłował niż ciebie!...

— Pał go diabli! — rzekł spokojnie Wiaziemskij. — Co mi do tego, czy go car miłuje, czy nie.

— Nie po tom do ciebie przyjechał. Stary, czyś się nie dowiedział czego o bojarce?

— Nie złociutki, nie. Z gońcem twoim mówiłem, że nie się dowiedzieć nie można. A jak się już starałem dla twojej miłości! Siedem razy z rządu patrzyłem pod koło. Widzę — jedzie bojarka lasem, ze starym człowiekiem; sama taka smutna, a stary człowiek ją pociesza. A więcej nic nie widać; woda się zamaci i rób co chcesz!

— Ze starym człowiekiem? To z Morozowem, z mężem, ha?

— Nie, nie, to nie bojarzyn, to jakiś prosty człowiek. Wiaziemskij się zamyślił.

— Stary, — rzekł nagle — umiesz szablę zamawiać?

— To się wie, że umiem. A jak batiuszka zamówić? czy żeby rabała, czy też żeby od uderzenia się stępiła?

— Rozumie się, żeby rabała, czorcie leśny!

— A bo to widzisz, batiuszka, zamawiają nieprzyjacielskie szablę, żeby się tępiły, lub o broń łamały.

— Moją masz zażegnać, a nie czyją. Będę się bił w sądym pojedynku, i muszę koniecznie wroga pokonać, słyszysz?

— Słysz, batiuszka, słysz; jeszczebym też nie słyszał! — I starzec pomyślał sobie: z kim to on się będzie bił? kto jest jego przeciwnikiem? czy nie Basmanow? Chyba nie; przecież tylko co kpił sobie z niego.

— A kniaź nie umie ukrywać swych myśli. Może Srebrny? I to nie. Młynarz wiedział od Micheicza, że siedzi w więzieniu, a od kilku towarzyszy Pierścienia.

że rozbójnicy go wprowadzili i trzymają u siebie. Pozostaje jeden bojarzyn Morozow. Ten za wprowadzenie żony mógł wyzwąć Wiaziemskiego. Prawda i to, że bojarzyn jest już starym, ale z drugiej strony w sądym pojedynku można za siebie postawić najemnika. Znaczący — wykombinował w końcu młynarz — kniaź będzie się bił z Morozowem lub z jego najemnikiem.

— Pozwól batiuszka — dodał — zacerpnąć wody i ujrzeć twego przeciwnika.

— Czyñ co chcesz — odpowiedział Wiaziemskij — i siadł na spalonym pniu.

Młynarz przyniósł z komory kubał, spuścił go pod samo koło, i zacerpnawszy wody postawił przed kci-ciem.

— Eh! eh! — zawołał, patrząc, schylony, w kubał — widzę twego przeciwnika, batiuszka, tylko się boję: bardzo stary!

— O, i ciebie widzę, batiuszka, jak się z nim spotykasz.

— I co? — spytał Wiaziemskiej, napróżno chcąc sam coś ujrzeć w wiadrze.

— Aniołowie ujmują się za starym — mówił dalej młynarz tajemniczo i sam niby zdziwiony tem, co widzi: — siły niebieskie idą za nim; trudno będzie zażegnać twoją szablę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

WIADOMOŚCI ZE ŚLĄSKA

Czwartek

11

października

Św. Firmina, biskupa wyznawcy.

Św. Sarmata, męczennika.

Św. Placydji, panny.

ŚLÓW.: DOBROMIĘA,

Zywie Pan, że mnie strzegł Anioł Jego i stąd idąca i tam mieszkająca i stamtąd się tu wracająca i... bez zmyzy grzechu przywrócił mię wam, radująca się w zwycięstwie jego. (Judyt XIII 20).

Zdanie:

O, bądźmy wielcy duchem i czynem,
Nie aby czoła wieńczyć wawrzynem,
Lub się odznaczyć, zyskać znaczenie,
Lecz by nieść drugim światła promienie.

Kalendarz astronomiczny: Słońce wschodzi o godz. 6.03, zach. o godz. 16.57, — Księżyc wsch. o godz. 3.24, zach. o godz. 17.00.

Długość dnia wynosi 10 g. 54 m.

Zmiany powietrza przed 100 laty: chłodno, dżdżysto. Jutro: wietrzno, dżdżysto.

— **Bezprocentowe zaliczki dla kolejarzy.** Przed niedawnym czasem ministerstwo kolei podało do wiadomości zarządzenie, że bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane tylko etatowym pracownikom kolejowym. Pracownikom nietatowym, kontraktowym, zawieszonym w urzędowadniu, pozostającym na urlopie bezpłatnym, oraz pracownikom, którym wypowiedziano stosunek służbowy, zaliczki te nie mogą być udzielane.

Zaliczek udziela się w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą proszającego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez jego winy, w wypadkach utraty niezbędnych ruchomości, na pokrycie wydatków, związanych z zawarciem związku małżeńskiego przez niego lub jego dzieci ślubne, oraz pasierbów, w wypadkach powiększenia się rodziny, na koszt nabycia własnego mieszkania. W wyjątkowych wypadkach mogą być przyznane zaliczki również na zakup ubrania, opału na zimę itp. — W wypadkach innych, niż wyliczone, mogą być udzielane zaliczki tylko wyjątkowo za zgodą ministerstwa komunikacji.

Zaliczkę na uposażenie przyznaje się do wysokości, nie przekraczającej 3-miesięcznego uposażenia. Zaliczka na cele konsumcyjne nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia. Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia potrzeby zaliczki w takiej właśnie wysokości.

Zwrot zaliczki zależnie od jej wysokości, następuje w nie więcej niż 6-ciu, 12-tu wzgl. 24 bezpośrednich ratach miesięcznych.

Przyznawanie zaliczek przysługuje dyrekcji. W wypadkach wystąpienia ze służby, należy zażądać zwrotu zaliczki w całości.

— **Zbiory artykułów pastewnych w Polsce.** Spowodowany przez tegoroczne warunki atmosferyczne nieurodzaj artykułów pastewnych nie jest zjawiskiem, spotykanym w pewnych okolicach względnie poszczególnych krajach, lecz istnieje na całym prawie kontynencie europejskim z wyjątkiem niektórych terytoriów nadmorskich, mniej poszkodowanych jak Skandynawia i Finlandja, a także w pewnej części Danja i Anglja.

W Polsce zostały dotknięte nieurodzajem przede wszystkim obszary siana i traw, oraz koniczyn pastewnych, następnie zaś owies, jako też w związku ze słabym urodzajem zbóż wogóle — słoma. Średnio dobre zbiory dał tylko jęczmień, którego też duże ilości pójdą na paszę. Podobnie sprawa się przedstawia z nasieniem lnianem, skutkiem czego są widoki na dostateczną ilość makuchów lnianych, podczas gdy rzepak i rzepik prawie zupełnie nie obrodziły, w następstwie tego brak będzie także makuchów tego rodzaju. Stopień wielkości braku paszy w kraju zależy jednak w niemałej mierze od urodzaju ziemniaków, którego jednak dotąd w przybliżeniu nawet przewidzieć nie można.

— **Znamienne rozporządzenie Ministerstwa Skarbu.** Jak donoszą gazety warszawskie, Ministerstwo Skarbu wyda w najbliższym czasie okólnik, w myśl którego w wypadku zwolnienia przez sąd od grzywny wyznaczonej przez władze skarbowe za niewykupienie świadectwa przemysłowego, będzie podatnik również zwolniony obowiązku wykupu świadectwa przemysłowego. — Dotychczasowa praktyka wbrew orzeczeniom Sądu

Najwyższego i Najwyższego Trybunału Administracyjnego konsekwencyj takich nie przewidywała.

— **O ochronę pracy w Polsce.** Ministerstwo Pracy i opieki Społecznej zamierza utworzyć specjalną instytucję dla spraw ochrony pracy. Instytucja ta miała by na celu zbadanie naukowe nad wynalezieniem racjonalnych środków ochrony pracy w Polsce. Projekt organizacji instytucji został już opracowany i w najbliższym czasie zostanie przesłany do Rady ministrów.

— **Urzednicy wojskowi staną przed komisją egzaminacyjną.** Jak donoszą warszawskie dzienniki, urzędników cywilnych biur wojskowych w całym kraju, ubiegających się o stabilizację, czeka w najbliższym czasie egzamin przed komisjami, którym przewodniczyć będą oficerowie o wykształceniu prawniczym. Komisje te będą utworzone przy M. S. Wojsk., przy każdym D. O. K. i przy kierownictwie marynarki wojennej. Egzaminowi poddani będą kandydaci i kandydatki na funkcjonariuszów państwowych po ukończeniu pierwszego roku służby przygotowawczej, a przed upływem 3-go roku oraz urzednicy prowizoryczni i pracownicy kontraktowi.

Województwo śląskie

* **Koniec zjazdu inżynierów.** W trzecim dniu zjazdu polskich inżynierów kolejowych inż. Tarwid wygłosił odczyt o naukowej organizacji pracy na stacjach węzłowych, poczem przyjęto wnioski, przedłożone przez poszczególne sekcje. Wybrano komitet w dotychczasowym składzie, oraz postanowiono, że następny zjazd odbędzie się w Poznaniu. Po kilku przemówieniach obrady zjazdu zostały zamknięte odśpiewaniem Roty.

* **Wolne posady dla pracowników umysłowych.** Dyrekcja ceł w Mysłowicach zawiadania, że w obrębie administracji tej dyrekcji wakuje obecnie kilka stanowisk I i II kategorii urzędników celnych. Reflektanci z pomiędzy bezrobotnych pracowników umysłowych winni wykazać się świadectwem dojrzałości z ukończonych szkół średnich (gimnazjum, seminarjum itd.) względnie dyplomem wyższych zakładów naukowych, poczem mogliby być przyjęci do służby. — Podania o przyjęcie kandydatów z pomiędzy bezrobotnych pracowników umysłowych, posiadających wymagane kwalifikacje, mogą być wnoszone wprost do wymienionej dyrekcji, lub też za pośrednictwem miejscowego U. P. P. do tut. starostwa.

* **Kursa rolnicze.** Szybkie tempo postępu i wiedzy rolniczej wymaga koniecznie zaznajomienia się z wynikami nauki rolniczej w każdej dziedzinie. Gruntowna znajomość nowych sposobów prowadzenia warsztatu rolnego jest już i z tego względu konieczna, gdyż pozwala na bardziej umiejętne prowadzenie gospodarstwa, wykorzystanie doświadczeń czynionych w gospodarstwach postępowych, dzięki właśnie zasadniczym wiadomościom teoretycznym, czyli według wskazówek nauki. Poza tem uzupełnienie swoje wiedzy w jakimkolwiek zawodzie wpływa dodatnio na racjonalne prowadzenie i możliwe przekształcenie danego przedsiębiorstwa.

Pragnąc dać praktycznym rolnikom sposobność do wystuchania bardziej szczegółowych rozstrzaśań o zagadnieniach rolniczych, Śląski Związek Rolników organizuje przy finansowem poparciu Śląskiej Izby Rolniczej 3-dniowe kursy rolniczo-oświatowe na terenie Górnego Śląska. Wykłady są dla każdego przystępne i nie pociągają za sobą żadnych kosztów; stawia się jedynie warunek, by w wykładach brało udział conajmniej 30 rolników. Obok samodzielnych gospodarzy na wykłady przybyć mogą młodzież dorastająca, jak również gospodynie. Codziennie od godz. 8—12 i od 14—15 wykładane będą:

Uprawa roli z uwzględnieniem najnowszych zdobyczy wiedzy, w działle urawy roślin, urwzględnienie szkodników i chorób roślinnych, zapobieganie im i łeczenie. Poza tem nawożenie i meljoracje, czyli nawodnienie i odwodnienie pól i łąk. Z dziedziny hodowli zwierząt wykładane będą: hodowla ogólna, żywienie i pielęgnowanie, wychów młodego bydła i koni, najważniejsze wskazania z warzywnictwa i sadownictwa, łeczenia zwierząt domowych, mleczarstwa, wreszcie organizacja gospodarstwa. W trzecim dniu przewidziane jest zwiedzanie gospodarstw z ewentualnem premjowaniem najlepiej urządzonych. Kursa odbędą się w następujących miejscowościach i terminach:

Powiat Pszczyca: w Szerokim w dniach 5, 6 i 7 listopada; w Poproczanach w dn. 9, 10 i 12; w Mikolowie w dniach 14, 15 i 16; w Podlesiu w dniach 20, 21 i 22 listopada.

Powiat Rybnik: w Kornowaczu w dniach 26, 27 i 28 listopada.

Powiat Lubliniec: w Boronowie w dniach 3, 4 i 5 grudnia 1928 r.

Do uczestnictwa w kursach zaprasza się okoliczne gminy.

* **Ostrożnie z nabywaniem dolarówek.** Niedawno po kilka razy ostrzegały publiczność gazety warszawskie przed nabywaniem od agentów dolarówek na spłaty miesięczne. Obecnie znajdujemy ostrzeżenie przed tymi agentami w pismach poznańskich i niektórych krakowskich. Przypuszczać więc można, że po zrobieniu interesów w tych województwach — agenci przybędą na Śląsk. Według doniesień pism wielkopolskich w Poznaniu całe sfory tych agentów chodzą od miasteczka do miasteczka, od wsi do wsi i znajdują wśród mieszkańców wielu nieświadomych, którzy nabywają te dolarówki, wpłacając na ręce agentów zaliczki.

Przedewszystkiem nie jest stwierdzone, czy firmy, za przedstawicieli których agenci się podają istnieją rzeczywiście, i czy nie jest to tylko zwykły tryk oszustów, bo właściwej dolarówki, kupujący nie dostaje do ręki, lecz ma ją rzekomo otrzymać dopiero po spłaceniu rat, otrzymuje on tylko drukowany w formie dolarówki prospekt, który nieświadomi łatwo mogą wziąć za właściwą dolarówkę. Powtóre, za dolarówki te agenci pobierają ceny lichwiarskie; przy spłatach miesięcznych, o ile ją kupujący otrzyma, kosztować ona będzie 114 złotych, podczas gdy kurs jej istotny waha się między 90 a 92 złote. Ostrożnie więc z nabywaniem tych dolarówek.

* **Ustawa o śląskim funduszu drogowym.** Rada Wojewódzka przedłożyła sejmowi śląskiemu projekt ustawy o śląskim funduszu drogowym, z którego związki komunalne mają otrzymywać pożyczki wzgl. zasiłki na utrzymanie dróg publicznych, będących w ich zarządywaniu. Fundusz drogowy ma powstać z jednorazowej dotacji w wysokości 1 milj. złotych ze skarbu śląskiego oraz z kredytów, uchwalanych w budżecie śląskim corocznie na ten cel w wysokości conajmniej pół milj. złotych i z rat amortyzacyjnych i odsetek od udzielonych pożyczek z tego funduszu.

* **Nowe podatki drogowe od pojazdów mechanicznych w województwie śląskim.** Rada Wojewódzka przedłożyła sejmowi śląskiemu projekt o pobieraniu podatku drogowego od samochodów osobowych, ciężarowych, motocyklów, lokomotyw drogowych itp. Podatek od samochodów wymierzany jest od każdego 100 klg. wagi samochodu. Dla samochodów wyrabianych w Polsce przewidywana jest 30 proc. ulga. Rada Wojewódzka przewiduje, że podatek ten da rocznie 620 tys. złotych.

* **Ajenci asekuracyjni.** Jak się dowiadujemy, opracowuje się obecnie rozporządzenie w sprawie agentów. Ajenci będą rejestrowani i odpowiedzialni za przyjmowanie ubezpieczeń. Odpowiedzialność będą także ponosić za opowiadanie klientom nie stworzonych rzeczy o reprezentowanym towarzystwie, albowiem obecnie wyrafinowani w sztuce zawracania głowy ajenci często wprowadzają w błąd ubezpieczających się. Następnie towarzystwom dozwolonem będzie zawieranie kontraktów z agentami, przyczem będą towarzystwa mogły pobierać odszkodowanie w wypadku, jeżeli agent samowolnie przejdzie z jednego towarzystwa do drugiego.

Najwyższy czas, by nareszcie roztoczoną została kontrola nad działalnością agentów, którym chodzi tylko o swoją prowizję bez względu na to, czy klient poniesie stratę, czy nie.

Z Katowickiego.

Katowice. (Okropny wypadek na kopalni.) Na kopalni „Kleofas“ w Załężu pod Katowicami zdarzył się znowu śmiertelny wypadek. Zatrudniony w szybie naprawą rur wodociagowych robotnik Wilhelm Stofecki z Załęża wpadł do szybu. Nieszczęśliwy robotnik poniósł śmierć na miejscu. Zwłoki Stofeckiego odstawiono do lecznicy Spółki Brackiej w Katowicach.

— (Nieznośne stosunki na dworcu kolejowym.) Na dworcu kolejowym w Katowicach wywiązała się sprzeczka między pasażerami w poczekalni IV klasy. Spór skończył się bijatyką. Przeciwnicy kalczyli się wzajemnie nożami i szklankami od pi-

wa. Dwaj podróżni Paweł Mucha i Eryk Kubliczka zostali ciężko pokaleczeni. Głównego sprawcę bójki Rudolfa Fritza policja aresztowała. Kiedyż nareszcie zaprowadzone zostaną porządki na dworcu kolejowym?

— (Proces o zamach dynamitowy.) Dnia 26 lipca bieżącego roku nieznanymi sprawcami rzucono materiał wybuchowy przed mieszkaniem szttygara Karola Gaertnera w Brynowie. Wskutek eksplozji wyleciały wszystkie szyby, ofiar w ludziach nie było. Natychmiast na miejsce wypadku wyjechała komisja śledcza i po energicznym dochodzeniu aresztowała sprawców. Materiał wybuchowy rzucono, a temsamem doprowadzili do wybuchu Stefan Baljon i Wilhelm Karkus, robotnicy z Załęskiej Hałdy. Na rozprawie sądowej sprawcy oświadczyli, że krytycznego dnia dynamit otrzymali od nieznanymi im ludzi, a w czasie powrotu zatrzymali się obok domu szttygara, jednakże nie wiedzieli, że w tym domu szttygar Gaertner mieszka. Obaj zapalili sobie papierosa. Nagle Karkus spostrzegł palący się lont w kieszeni Baljona. Oczywiście, że Baljon materiał wybuchowy porzucił, poczem obaj po wybuchu poszli do domu. — Świadek Gaertner zeznał, że oskarżonych nie zna, ani nie miał z nimi styczności. Po krótkiej naradzie sąd skazał Baljona na 3 miesiące więzienia, a Karkusa na 6 tygodni aresztu. Baljonowi policzono areszt śledczy od 29 lipca.

— (Zabity na kopalni.) Rębacz Jan Nowak z Bogucic został przysypany przez obrywającą się kamienie. Wypadek zdarzył się na kopalni „Ferdynanda”. Nowak zmarł, nie odzyskawszy przytomności. Zwłoki odstawiono do kostnicy lecznicy Spółki Brackiej w Katowicach.

Mysłowice. (Przedłużenie ważności kart myśliwskich.) Posiadacze kart myśliwskich, zamieszkali w Mysłowicach, winni zgłosić się w komisariacie policji myśliwskiej, celem przedłużenia ich ważności na rok 1929.

Nikiszowiec w Katowickiem. (Trup w domu sypialnym.) W minioną niedzielę zgłosiła straż pożarna na policji, że w domu sypialnym znajduje się trup mężczyzny. Dochodzenia ustaliły, że nieboszyk nazywa się Antoni Kała i pochodzi z Czechochowy. W sobotę wieczór Kała spadł ze schodów, przyczem doznał okaleczeń głowy. Następnie położył się do łóżka, a w nocy zmarł wskutek wewnętrznych okaleczeń. Zwłoki odstawiono do trumniarni w Roździeńcu.

Siemianowice. (60-lecie fabryki.) Fabryka Fitznera w Siemianowicach obchodziła w ubiegłą niedzielę uroczyste 60-lecie swego istnienia. Wymieniona fabryka wyrabia nity i śruby dla potrzeb przemysłu maszynowego i konstrukcji żelaznych. O godzinie 10 przed południem odbyło się uroczyste nabożeństwo na intencje firmy. Robotnicy i urzędnicy fabryki brali udział w nabożeństwie. Po południu odbyła się zabawa na sali „Pod dwie lipami”. Załogę ugoszczono na koszt fabryki. Przy tej sposobności wręczono srebrne zegarki pamiątkowe tym robotnikom i urzędnikom, którzy przeszło 25 lat bez przerwy w fabryce Fitznera pracowali. Fabrykę założył kowal hutniczy Wilhelm Fitzner. Uruchomienie fabryki nastąpiło dnia 1 października 1868 r. Po śmierci założyciela odebrał fabrykę nit i śrubów najstarszy syn Wilhelm, który przedsiębiorstwo znacznie powiększył. Odbył był znaczny, ponieważ właśnie w tych czasach budowano w obwodzie przemysłowym, wciąż nowe fabryki, huty i kopalnie. W pierwszych latach swego istnienia fabryka Fitznera wyrabiała tylko nity i śruby, lecz po roku 1880 rozszerzono program fabrykacji. Obecnie wyrabia fabryka wszystko, co potrzebne jest do budowy dróg żelaznych i kolejek polnych oraz śruby dla okrętów i wagonów. Fabryka Fitznera ma rynki zbytu w kraju i zagranicą. Zamorskich nabywców utraciła podczas wojny światowej.

— (Zaginięcie chłopca.) W ubiegły poniedziałek wyszedł z domu 12-letni Karol Powrósto i dotychczas nie wrócił. Chłopiec podobno udał się do swej ciotki. Wszelkie poszukiwania były bez skutku. Wiadomości, któreby przyczyniły się do odnalezienia chłopca, należy kierować do komisariatu policji, pokój 1.

Michałkowice w Katowickiem. (Nieszczęście na kopalni.) Zatrudniony na kopalni „Maks” górnik Augustyn Kudęko został przysypany przez spadający węgiel. Z pod gruzów wydobyto go z ciężkimi okaleczeniami na całym ciele. Pogotowie ratunkowe odwiozło Kudękę do lecznicy Spółki Brackiej w Siemianowicach.

Bielszowice w Katowickiem. (Sprawy gminne.) Pod koniec minionego tygodnia odbyło się posiedzenie rady gminnej pod przewodnictwem na celnika gminy p. Olszowskiego. Poniżej podajemy uchwały rady gminnej: Śląska Rada Wojewódzka przyznała tutejszej gminie, celem ulżenia biedy mieszkaniowej, 75.000 zł, 2 proc. pożyczki. Na wniosek zarządu gminy, uchwaliła rada wybudować dom mieszkalny na placu przy szkole I. o 6 pomieszczeniach 4-pokojowych i 3 pomieszczeniach dla kawalerów. Kosztorys wynosi 129.000 złotych. Kwota, przeważająca pożyczkę, zostanie pokryta z

Gielda pieniężna i zbożowa.

W Katowicach płacono w dniu 9 października za: 100 złotych 46.981 marek niemieckich; 100 marek niemieckich 212.85 złotych; 1 dolar amerykański 8.91 złotych; 100 franków szwajcarskich 171.90 złotych.

Warszawska giełda pieniężna
w dniu 9 października 1928 r.

Płacono za: 1 dolar amerykański 8.88 złotych; funt szterlingów 43.13 złotych; 100 franków francuskich 34.76 złotych; 100 szylingów austriackich 125.12 złotych; 100 koron czeskich 26.36 złotych; 100 lirów włoskich 46.00 złotych; 100 guldenów holenderskich 356.62 złotych; 100 franków szwajcarskich 171.19 złotych.

Poznańska giełda zbożowa
w dniu 8 października 1928 r.

Żyto 31.75—32.75. Pszenica 37.75—39.75. Osucie żytnie 25—26. Mąka żytnia 70 proc. 45.25. Mąka żytnia 65 proc. 47.25. Mąka pszeniczna 57—75—62.75. Groch Folgera 61—66.

Warszawska giełda zbożowa

Żyto 34.50—35. Pszenica 42.50—43. Jęczmień browarowy 36—36.50. Owies 35.50—36. Osucie żytnie 24.50—25. Osucie pszeniczne 25—26. Mąka pszeniczna 77—78. Mąka żytnia 65 proc. 52—53.

nadwyżki tegorocznego budżetu. Do przeprowadzenia powyższej uchwały, upoważniono zarząd i dwóch członków rady gminnej. Za wnioskiem nie głosował radny p. Wieczorek, który jego przedstawiciel Zw. Lokatorów, nie mógł pojąć, na co lokatorom są potrzebne mieszkania. Dalej uchwalono jednogłośnie zaciągnąć 75.000 zł nisko procentowej, długoterminowej pożyczki na budowę wymiennego domu. Następnie powzięto uchwałę, celem ustalenia linii wytycznej ulicy do projektowanej fabryki, które dotąd w planie zabudowań nie figurują. „Silesia” zobowiązuje się: odstąpić bezpłatnie teren wzdłuż fabryki pod ulicę i wybudować tę część ulicy na własny koszt. Pod „Różne” poruszone urządzenie domu dla starców, którego projekt nie mógł być wykonany, ponieważ dom jest zajęty przez Komisariat celny, a gmina nie ma innego gmachu na umieszczenie. Na tajnym posiedzeniu omawiano sprawę personalną.

Z Król. Huty.

Król. Huta. (Wydawanie kartek na ziemniaki.) Magistrat zawiadamia, że kartki na ziemniaki dla wdów i inwalidów (rentobiorców), zarejestrowanych w Urzędzie Opieki nad Ubogimi, wydawane będą według następującego porządku na targowisku przy ulicy Katowickiej w czasie od godz. 8 rano do godz. 2 po południu i to: w czwartek 11 października od litery A—C, w piątek D—G, w sobotę H—J, w poniedziałek, 15 października K, we wtorek od L—P, w środę, 17 października R—Z. Przy odbiorze kartek na ziemniaki należy przedłożyć dokumenta, z których wynika wiek, mających być zaopatrzonych osób. Dla wszystkich wdów i inwalidów dotychczas niezarejestrowanych w Urzędzie Opieki nad Ubogimi miasta Król. Huty, wydawanie kartek na ziemniaki nastąpi w czasie od 18 do 20 bm. również na wspomnianem targowisku. — Osoby, które się nie zgłoszą w tem terminie, nie zostaną uwzględnione. — Bezrobotni (żonaci i żywiciele rodzin), nie pobierający zasiłków, winni zgłosić się po odbiór kartek w czwartek, 11 bm., na targowisku, po odbiór ziemniaków zaś na dworcu towarowym, począwszy od poniedziałku, 15 bm. — Kartki na ziemniaki należy dobrze przechować, gdyż w razie zagubienia duplikaty nie będą wystawione.

Z Świętochłowickiego.

Szarlej w Świętochłowickiem. (W sprawie wydalenia na kopalni.) W związku z notatką o wypowiedzeniu pracy 160 robotnikom na kopalni szarlejskiej, umieszczonej w poprzednim numerze, dowiadujemy się, że dnia 8 października odbyła się u komisarza demobilizacyjnego konferencja w sprawie zamierzonej redukcji w kopalni „Szarlej”. Wobec tego, że konferencja ta nie dała ostatecznych wyników, w najbliższych dniach odbędą się ponowne pertraktacje, podczas których zapadnie ostateczna decyzja.

Z Pszczyńskiego.

Rybnik. (Rozporządzenie dotyczące ostemplowania kart cyrkulacyjnych.) Karty cyrkulacyjne do ostemplowania na rok 1929 przyjmuje się w magistracie, pokój nr. 6, w godzinach urzędowych od 8-mej do 12-tej. Jak swego czasu donosiliśmy, opłata za przedłużenie ważności karty cyrkulacyjnej wynosi 2 złote, które należy zapłacić przy oddaniu karty do ostemplowania. Ze względu na to, że termin do oddawania kart celem przedłużenia ważności upływa dnia 31-go grudnia b. r., należy już teraz zgłaszać się z kartami do ostemplowania, nie zwlekając z tem do ostatniej chwili.

— (Poświęcenie sztandaru Związku Podoficerów w Rezerwy.) W minioną niedzielę koło Rybnik Ogólnego Związku Podoficerów w Rezerwy urządziło uroczystość poświęcenia sztandaru. O godzinie 10 przed południem odbyło się uroczyste nabo-

żeństwo w kościele św. Antoniego. Po nabożeństwie odbył się akt poświęcenia sztandaru. Następnie na rynku odbyła się defilada i wbijanie gwoździ pamiątkowych. Po wspólnym obiedzie na sali Hotelu Polskiego ruszył pochód do „Strzelnicy“, gdzie w ogrodzie odbył się koncert i strzelanie o nagrody. Wieczorem odbyły się zabawy na salach „Hotelu Polskiego“ i „Świerklańca“. Zaznaczyć należy, że władze wojskowe, starostwo i władze miejskie wysłały na uroczystość podoficerów rezerwy jako swoich przedstawicieli.

— (Dotkliwa kara za krzywoprzysięstwo.) Przed tutejszą izbą karną stawał w ostatnich dniach 61-letni rolnik Konstanty Szymiczek z Lubomi. Szymiczek złożył swego czasu fałszywą przysięgę. Sąd skazał go na 1 rok ciężkiego więzienia oraz utratę praw obywatelskich na przeciąg 5 lat.

Żory. (Uroczystość parafjalna.) W ubiegłą niedzielę, w święto Matki Boskiej Różańcowej, obchodziła żorska parafia doroczny odpust. W sobotę kapela miejska odegrała kilka nabożnych pieśni na wieży kościelnej ku czci Królowej Niebios. W niedzielę ta sama kapela przygrywała podczas uroczystego nabożeństwa oraz w czasie pochodu procesji. Z okolicznych parafij przybyły do Żor liczne rzesze wiernych. Kościół był przepiękny. Kramarze zrobili dobry interes, gdyż wieczorem o godzinie 7 jeszcze sprzedawali przy świetle karbidem. Na rynku do późnej nocy było huczno i gwaro.

Pstrążna w Rybnickiem. (Schwytyany na gorącym uczynku.) Robotnik Jan Lech wybił szybę w oknie mieszkania rolnika K. w Pstrążnej, poczem przedostał się przez dziurę w oknie do mieszkania. W momencie, gdy z tobołem skradzionych ubrań przeciskał się z powrotem przez dziurę w oknie, nadszedł gospodarz. Lech został aresztowany i osadzony we więzieniu.

Z Tarnogórskiego.

Tarnowskie Góry. (Zmiana własności.) Położone przy ulicy Bytomskiej domostwo pani M. Sauerowej przeszło na własność p. profesora Stachelskiego. Cena kupna wynosi 67 tysięcy zł. — Kamienicę Siednera przy ulicy Krakowskiej nabył handlarz skór Rzędzioch.

— (Podwyższenie cen mleka.) W tych dniach mleko podróżowało z 50 na 52 gr. za 1 liter.

Z Lublinieckiego.

Lubliniec. (Poświęcenie nowego kościoła.) Gmina Miotek w powiecie lublinieckim posiada własny nowy kościół parafjalny. Poświęcenie nowego domu Bożego odbyło się w tych dniach. Aktu poświęcenia dokonał Przew. ks. biskup dr. Lisiecki. W uroczystości parafjalnej wzięli udział oprócz przedstawiciela Urzędu Wojewódzkiego, naczelnicy powiatów lublinieckiego i tarnogórskiego i ks. kanonik Lewek z Tarnowskich Gór. Proboszczem parafii Miotek został mianowany były kapelan w Lubszy.

Ważne dla gospodarzy i lokatorów.

(Zasadnicze wyroki Najwyższego Sądu w sprawach lokatorskich.)

Jeżeli w pisemnym wypowiedzeniu sądowym właściciel wypowiadający najem na zasadzie zażalenia z 2 ratami czynszowymi przez lokatora nie podał, że lokatora o czynsz upomniał, to wypowiedzenie takie nie zawiera w sobie ważnej przyczyny wypowiedzenia. Uzupełnienie tego braku na rozprawie jest dopuszczalne.

Jeżeli strony umową ustaliły wysokość czynszu na pewien okres, to po tym okresie co do ustalenia wysokości czynszu podstawowego (w razie milczącego przedłużenia najmu) obowiązują przepisy ustawy o ochronie lokatorów.

Krzyki i hałasy w mieszkaniu, dokuczliwe dla spółlokatorów, mogą stanowić ważną przyczynę wypowiedzenia.

Lokator nie może żądać z powrotem kwoty czynszu, którą nadpłacił dobrowolnie właścicielowi ponad normy ustawowe (tytułem czynszu, nie odstępnego).

Ważna przyczyna wypowiedzenia zachodzi wtedy, gdy najmujący raz upomniał lokatora o zapłatę zaległości czynszowych, a lokator uiściwszy częściową zaległość, w chwili wypowiedzenia znowu zalegał z 2 ratami.

Osoby fizyczne i prawne, które zajmowały mieszkanie na zasadzie kwaterunku, uważać należy po zgaśnięciu kwaterunku, w razie dalszego zajmowania mieszkania za najembiorców i stosuje się do nich ustawę o ochronie lokatorów.

Umowa o czynsz najmu za lokal sklepowy, zawarta przed wejściem w życie obecnej ustawy o ochronie lokatorów, z dnia 11 kwietnia 1924, obowiązuje strony po wejściu w życie ustawy, o ile zawarta została na piśmie.

Roszczenie o zwrot odstępnego może być zarówno drogą skargi, jak i drogą zarządu in. p. na skargę właściciela o zapłatę czynszu) dochodzone tylko w ciągu sześciu miesięcy od zapłaty odstępnego.

Ostatnie telegramy.

Socjaliści przeciwko budowie pancerników.

Berlin. (PAT). Przewodniczący partii socjalistycznej w Niemczech poseł Otto Wels wygłosił na kongresie partii w Brandenburgii referat o sytuacji politycznej, w którym zapowiedział, że socjaliści wniosą do parlamentu wniossek, żądający zaprzestania budowy pancerników.

Komisja odszkodowań.

Berlin. (PAT). „Berl. Tageblatt“ donosi, że zebrania komisji reparacyjnej można się spodziewać dopiero za kilka tygodni. Delegatem niemieckim do komisji reparacyjnej będzie prawdopodobnie prezydent Banku Rzeszy dr. Schacht.

Strajk w Waldenburgu.

Wrocław. (Tel. wł.) Pracodawcy odrzucili orzeczenie sądu rozjemczego co do podwyżki płac. Wobec tego strajk trwa dalej.

Nowy komisarz mniejszościowy.

Genewa. (Tel. wł.) Mianowany w czerwcu nowy dyrektor oddziału mniejszościowego przy Lidze narodów, poseł hiszpański Aguirro de Carcer, objął już urządowanie.

Czterdziestu zagrzebanych pod gruzami domu.

Praga. (PAT). W centralnej dzielnicy Pragi zawalił się 5-ciopiętrowy dom, będący na ukończeniu. Z 54 pracujących przy budowie robotników około 40 zostało zagrzebanych pod gruzami, w tej liczbie znajdują się 2 kobiety. Zginęło także 2 dzieci, przechodzących właśnie ulicą. Pod gruzami znalazły się także dwa przejeżdżające właśnie wozy wraz z końmi. Straż ogniowa, saperzy i oddziały wojskowe pracują przy usuwaniu gruzów.

Praga. (PAT). Z pod gruzów domu, wydobyto dotychczas 16 trupów. Przy pracach wewnątrz domu zatrudnionych było jak się okazuje 87 robotników, tak że przypuszczalnie liczba ofiar wypadku wyniesie około 60. Dom budowany był z betonu. Przedsiębiorstwo prowadzące budowę przypisuje katastrofę użyciu złego gatunku cementu, który nie trwał w normalnym okresie czasu. Prace przy usuwaniu gruzów będą trwały przez całą noc przy pomocy lamp i świdrów ziemnych.

Kara na sprytnego dzienikarza.

Paryż. (PAT.) We wtorek przesłuchiwany był przez dłuższy czas dziennikarz amerykański Horan, który miał dostarczyć prasie amerykańskiej dokument, dotyczący kompromisu morskiego francusko-angielskiego. Ogłoszenie tego dokumentu stało się powodem zaostreżenia stosunków francusko-amerykańskich. Dzienniki zaznaczają, że Horan będzie musiał przed czwartkiem opuścić Francję. Poseł amerykański interwenjował bezskutecznie.

Pociąg wpadł do morza.

Rzym. (Tel. wł.) Pociąg osobowy, idący z Montevedro wykoleił się z niewyjaśnionej przyczyny i wpadł z wysokości 7 metrów do morza. Jeden konduktor został zabity, dwóch podróżnych ciężko rannych.

O pakt bałkański.

Wiedeń. (PAT). Agencja austriacka podaje z Białogrodu: Venizelos oświadczył dziennikarzom, że celem jego pobytu w Białogrodzie jest chęć odbycia w Białogrodzie rokowań w sprawie kwestii, interesujących oba kraje, których rozwiązanie umożliwi zawarcie paktu przyjaźni. Podczas debaty nad kwestją bałkańską z ministrem spraw zagranicznych Marinkowiczem, poruszył Venizelos kwestje sojuszu między Jugosławją i Grecją, jakoteż kwestje porozumienia z Turcją i Bułgarią.

Zwrot w polityce japońskiej.

Premier japoński Tanaka na posiedzeniu partii rządowej oświadczył, że oficjalna misja hrabiego Uchidy w sprawie wyjaśnienia sytuacji w Anglii i Ameryce w związku z japońską polityką w Chinach, uwieńczona została jak najlepszym wynikiem. Tanaka wyraził nadzieję, że już w czasie najbliższym wszelkie nieporozumienia między Chinami i Japonją zostaną usunięte. Z drugiej strony nacjonaliści chińscy wszelkimi siłami starają się nawiązać stosunki przyjacielskie z Japonją. Próby te, jak wynika z oświadczenia premiera Tanaki, miały powodzenie. Generał Czang, który przybył do Tokio z Nankinu na manewry armii japońskiej, wręczył rządowi japońskiemu oświadczenie rządu chińskiego w tej sprawie. Generał Czang oświadczył, iż powierzono mu rozpoczęcie rokowań w sprawie japońsko-chińskiego traktatu handlowego.

Wymordowanie kilku tysięcy ludzi.

Nowy Jork. (PAT.) Komitet pomocy Chińczykom dotkniętym klęską głodu, otrzymał wiadomość o wymordowaniu przez fanatyków muzułmańskich kilku tysięcy osób w prowincji Kansy.

Z całego świata.

Rzut oka na obecny stan Islamu.

Znany badacz Islamu, ks. Lammens, ogłosił ciekawe dane o obecnym stanie mahometanizmu. Całkowita liczba wyznawców Allaha na całym świecie wynosi 235 milionów. Z tego 106 milionów zamieszkuje kolonie i kraje brytyjskie, 94 milionów kolonie innych mocarstw zachodnich. Pozostaje zatem tylko 35 milionów mahometan, którzy korzystają z niepodległości politycznej. Zamieszkują oni Chiny, Siam, Turcję, Arabię, Afganistan, Persję itd. 210 milionów należy do ortodoksyjnej grupy „Sunnitów“, a z tej liczby znów 90 milionów do sekty Hanifite. Cztery piąte mahometan żyje w Azji, z pozostałej jednej piątej przypada 40 000 na Australię, 170 000 do 180 000 na półkulę zachodnią, 19 milionów na Europę wschodnią, t. j. na półwysep bałkański i Rosję, oraz około 50 000 na Europę zachodnią. Według mahometańskiego czasopisma „Moslem World“, liczba wyznawców Islamu, którzy umieją czytać, wynosi nie więcej niż 8 milionów; liczba kobiet czytających — załedwie pół miliona. Ta dwumilionowa sekta znajduje się obecnie w stadium rozwoju zwłaszcza od chwili, gdy Islam począł się cieszyć względami wielu potęg europejskich. W ciągu długiego kresu katolizacji tym tylko pośrednio prowadził pracę misyjną wśród mahometan. Dopiero od niedawna rozpoczęło się apostolstwo bezpośrednie. Idąc za przykładem kardynała Lavigerie i ojca Foucauld, Apostoła Sahary, misjonarze katolicy podjęli akcję apostolską nie tylko przez modlitwę, ale także w postaci bezpośredniej pracy duszpasterskiej wśród mahometan, co już przed wiekami było pragnieniem św. Franciszka i św. Raymonda. Mówi się, że mahometanin szanuje człowieka, który usiłuje go nawrócić, a gardzi człowiekiem obojętnym na sprawy religii.

Człowiek, który zamierza mówić 130 godzin z rzędu.

Żyjemy, jak wiadomo, w okresie rekordów rozmaitszego rodzaju. Istnieją rekordy aeroplanowe, kolejowe, automobilowe, sportowe — lecz słyszy się także o rekordach, dowodzących nie bardzo wysokiego poziomu inteligencji, jak np. rekordy głodowe, obżarstwa, wytrwałości tańcu itp.

Obecnie przygotowuje się w Berlinie nowy rekord, rekord wytrwałej krtani. Były aktor występujący pod pseudonimem „Parlatus“ oznajmił, że będzie mówił przez 130 godzin z rzędu z przerwami godzinnej na dobe. Niesłychany ten wysiłek krtani zamierza Parlatus wypełnić deklamacją, przemówieniami, dyktowaniem i śpiewem. W ten sposób Parlatus pragnie osiągnąć rekord wytrwałości krtani i udowodnić, że niema niebezpieczeństwa zachrypnięcia, jeżeli się odpowiednio oddycha i mówi — i jak wytrwała może być krtani ludzka, jeżeli człowiek żyje stosownie do przepisów higieny.

Parlatus zamierza złamać rekord wytrwałości przemawiania, który uzyskała, jak wiadomo, Amerykanka Kitty Charly, przemawiając 43 i pół godziny z rzędu.

Jako miejsce popisu retorycznego wybrał sobie Parlatus lokal „Krokodyl“ przy Friedrichstrasse, gdzie występował swego czasu słynny mistrz głodówek Jolly. Aktor postanowił poświęcić dochód ze swojej imprezy na cele humanitarne.

Rozpowszechniajcie naszą gazetę

zawsze i wszędzie pomiędzy znajomymi i przyjaciółmi.

Teatr Polski w Katowicach.

Koncert Kubelika.

Pewnego wieczoru przed 26 laty tłumy publiczności zapełniły po brzegi salę filharmonii warszawskiej, by usłyszeć fenomenalne zjawisko jakie zabyło nagle, jak meteor, na firmamencie sztuki. Na estradzie zjawił się młodzieniec szczupły o bujnej, czuprynie, twarzy bladej, skrzających tajonym ogniem, fascynujących oczach. Zaczął grać na skrzypkach a z pod jego palców płynęły kaskady tonów, czyteli jak kryształ, a z tak zawrotną szybkością i wprawą jakiej w najmielszej fantazji nie można było sobie wyobrazić. Paganini redivivus... tak w postaci, jaką nam stare szytchy przekazały, uosobienie niesamowitego demona, jak i z przebijającej techniki, graniczącej z akrobatyką. To grał młody Czech, Kubelik, o którym świat mówił, jako o fenomenie.

Grał z towarzyszeniem orkiestry. Siedząc przy pulpicie, oczu oderwać nie mogłem od tej postaci, z której zdawały się bić jakieś dziwne ognie. Smyczek wypadł mi z ręki i nawet widmo pięciornubowej kary, która mogła mię spotkać, za nieuwagę, nie zdołało przywrócić mnie do przytomności.

Kubelik zdumiewał... Ton jego nie był wówczas dość pełny, pieszczotliwości i słodyczy w nim nie było. Ale zato niedościgniona technika i ten temperament, który zdawał się szaleć w jego piersiach i drgać w każdej żyłce, do szału wszystkich doprowadzały.

Zdawało się, że z biegiem lat i ton nabierze głębi i umysł rozwinię się, a że skrzypka, rozporządzającego tak niezwykłymi warunkami technicznymi, stanie się artysta pod każdym względem niedościgniony.

Minęły lata... O Kubeliku słuch nagle zaginął. Dziś zjawił się znowu. Z bujnej czupryny powypadały włosy, a z nimi znikł temperament. Ton zamiast się rozwijać — zmalał. Nie brzmi on pełnią, jest płaski, nikły — zwłaszcza na strunie d — niema kryształowej czystości w pianach. Duszy, odczucia intencji kompozytora nie znać. Skrzypce nie płaczą, gdy Kubelik dzisiejszy gra drugą część koncertu Mendelsohna lub smutną pieśń w „Melodjach cygańskich“ Sarasa ego. Pozostała tylko technika. Nieprzeciętna. Ten sam tryl, ta sama biegłość w podwójnych tonach. Ale wszystko to, jakby nieco ospałe. Smyczek już nie buja po strunach swobodnie, a ręka prawa ociężała.

Nie ten sam Kubelik — co przed 26 laty.

Jakież przykre rozczarowanie.

Jednak dobrze, że dyrekcja teatru dała sposobność młodszej generacji, studującej muzykę, podziwiania kunsztu skrzypcowego. Bo silnych wrażeń słuchaczom Kubelik nie dał. Psuły też bardzo wrażeń akcesorja, przypominające bardzo zapadłą prowincję, gdzie artyści nie mogąc posługiwać się fortepianem, bo go w całej mieściecnie ma, muszą cierpieć głębi, zmuszeni do produkowania się przy akompaniamencie bezwzględnie pianina. A ten banalny przewracanie kartek, co wychodzi na estradę w biurowym ubraniu i... złotych trzewiakach! Drobiazg może, ale bardzo... prowincjonalny. C. Z.

Śląsk Opolski w cyfrach.

Statystyka ostatniego liczenia ludności w roku 1925 wykazała, że prowincję górnośląską (Śląsk Opolski) zamieszkuje 649.982 osoby męskie i 722.425 osób żeńskich czyli razem 1.372.407 ludności, siedzącej na 9702 kwadratowych kilometrach. Późniejsza statystyka z roku 1927 wykazuje 1940 gmin, w tem gmin wiejskich poniżej 2000 mieszkańców 1868, gmin miejskich 72, a mianowicie: 44 miasteczek o charakterze wiejskim, 20 miast powiatowych, 7 miast średnich, 1 miasto o charakterze wielkomiejskim.

W skład prowincji górnośląskiej wchodzi następujące powiaty:

	obszar i ha	mieszkańców
Bytom miasto	1 731	62 543
„ powiat	3 492	73 461
Gliwice miasto	2 797	81 888
„ powiat	84 914	83 782
Zabrze	4 547	129 126
Opole miasto	1 777	41 507
„ powiat	140 784	128 077
Racibórz miasto	2 191	40 959
„ powiat	38 512	59 281
Nysa miasto	2 349	32 604
„ powiat	68 883	69 257
Koźle powiat	67 558	82 305
Niemodlin powiat	60 452	38 772
Strzelce powiat	89 542	77 638
Grotków powiat	52 000	39 553
Kluczborek powiat	55 328	53 197
Głubczyce powiat	69 077	81 957
Prudnik powiat	79 915	95 370
Olesno powiat	89 894	53 079

(Statystyka nie uwzględniła powiatu dobrodzieńskiego, ani powiększonego miasta Bytomia przez przyłączenie Rozbarku ani powiększonego miasta Raciborza przez przyłączenie do niego kilku gmin podmiejskich.)

Statystyka wyznaniowa.

Według wyznań religijnych było 1 221 000 katolików rzymskiego wyznania, 142 315 ewangelików i protestantów, 2900 wyznawców innych sekt luterskich, 10 069 żydów, 9300 nie zaliczających się do żadnej religii. Wyrażając się procentowo przypadało na tysiąc mieszkańców 885 katolików 103 ewangelików-protestantów i 8 żydów.

Statystyka społeczna za I. ćwierćrocze 1928 r.

Największą liczbę ślubów i urodzin, a najmniejszą zgonów może się poszczycić Śląsk Opolski z wszystkich prowincji pruskich w pierwszym kwartale bieżącego roku. Zawarto bowiem w miesiącach styczniu, lutym i marcu 2494 związków małżeńskich (właściwie tylko w 8 tygodniach, bo po piątek mieliśmy 22 lutego), dzieci urodziło się 9270 i 236 noworodków nieżywych, zgonów było 4753, z których było 1136 w pierwszym roku życia. Na każde 1000 mieszkańców było urodzeń 26; zgonów 13,3; ślubów małżeńskich 6,98 procent. Temi liczbami stanęła prowincja górnośląska, mimo że jest co do obszaru najmniejszą na pierwszym miejscu w całym państwie pruskim.

